

Otroška polnočnica – Družina prinese Jezusa v jaslice

Pripravil Liturgični krožek župnije Sv. Antona Padovanskega, Ljubljana-Vič
Ljubljana, november 2003

Rebeka prinese Jezusa, mama prebere:
Kadar se dojenček nasmeje, s tem pove:

»Tebe pa poznam.«

»Tebe imam rad...«

Nasmiha pa se nam tudi Jezušček v jaslicah. Njegov nasmeš govori:

»Poznam te in rad te imam!«

Nocoj, na sveti večer, bo moja triletna hčerka položila Božje Dete v jasli v imenu otrok, da ne bi nikdar izginil nasmeš z njihovega obraza in v imenu odraslih, da ne bi nikoli spregledali Božjega nasmeha.

Položi Jezuščka v jasli, oče pomaga.

Petra, Matej in Rok, v rokah družijo božične zvezde. Petra prebere.

Jezus se je rodil, da bi ogrnil v cvetje celo največje puščave. Taka puščava je včasih v naših srcih. Skupaj s svojima bratoma bom položila rože ob jasli, z željo, naj Jezus v naših srcih zasadi cvetje ljubezni. Jezus, prosim, naj to cvetje nikdar ne ovane!
Položijo rože pred ob jasli.

Prebere oče:

Jezus v jaslicah:

Najprej ti podarjam odpuščanje, ki sem ga namenil tistih, ki so me prizadeli. Potem ti poklanjam dobro voljo, s katero sem razveselil druge, predvsem svojo družino.

Poklanjam tu tudi molitev, ki ti govori o moji ljubezni.

Jezus v jasli polagam svoj poročni prstan. Ti veš kaj mi pomeni: srečo in vse, kar je lepega v mojem življenju! Prstan ti izročam s prošnjo: varuj našo družino in vse družine naše župnije!

Položi prstan Jezuščku na roko.

Prebere mama:

Jezus, tudi jaz ti bom podarila poročni prstan. Hkrati z njim pa v tvoje roke polagam tudi zahvalo za može in otroke. Dal si nam drug drugega, da bi nam zrasla srca; da bi postali nesebični, polni prijaznega sočutja in nežne dobrote.

Bratje in sestre, v jaslicah je še veliko prostora za darove. Odprite božjemu Detetu svoja srca. Če boste to storili, vas ne ob pustil oditi praznih rok. Obdaril vas bo z mirom in ljubeznijo.